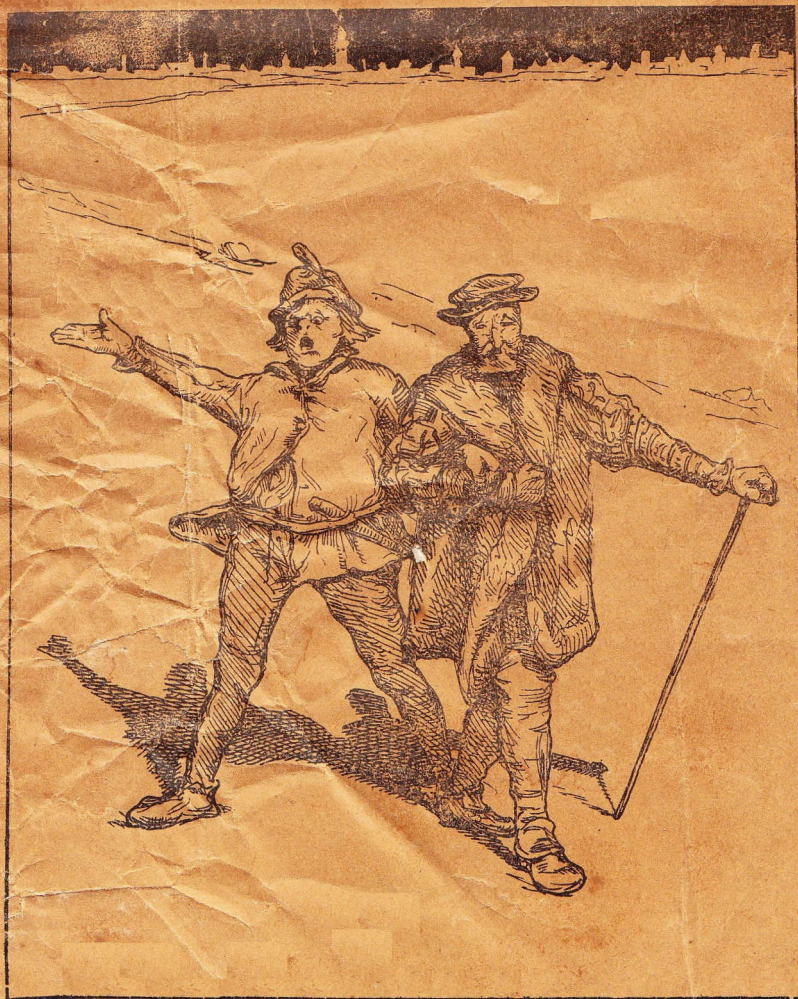

1° Afl.

32 bladz.

10 centiemen

DE VROOLIJKE DADEN van KEIZER KAREL

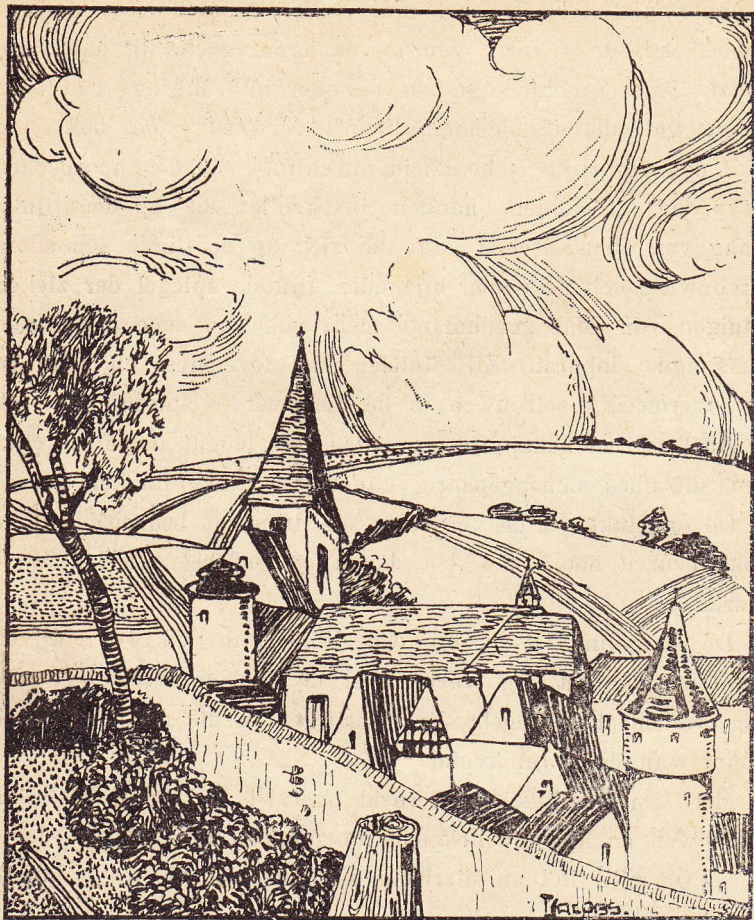

O mijn lief en dierbaar Vlaanderen

Opgeruimd nadert hij het dier.

— Ja, Bles, ik hoor u wel! spreekt hij vroolijk zijn schimmel toe terwijl hij zijn hand streelend over nek en

Dendewindeke

manen laat gaan. Gij vindt dat de reis wat ongemakkelijk is, niet waar? Gij hebt uw poot bezeerd en gij droomt zeker

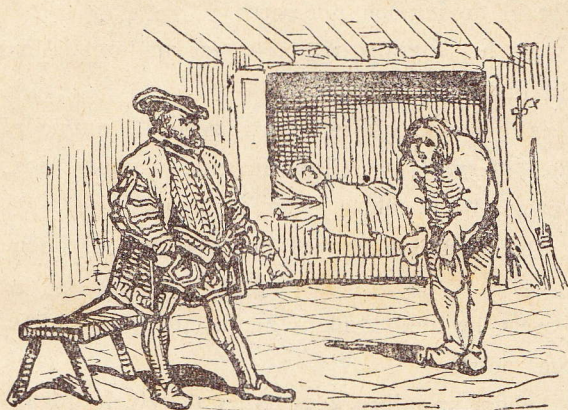
-- Val aan ! riep hij verheugd. En smakelijk, jongen, ge hebt het ook alle dagen niet, eet nu maar eens naar harte-

Maar ik zou Kareltje toch eens willen zien
lust. Mijn vrouw mag toch niets nemen, 't is allemaal geen
schaê.

Het was een man van rond de veertig jaren, opgeblazen van gelaat, met pikzwarte haren, die reeds grijsachtig blonken boven de slapen.

De blik was hard en verwaand.

Boerke Naas nam bedremmeld zijne pet af en zei :

— Goeden dag, Signor.

Deze bromde iets tusschen de tanden, dat zoowel voor eene begroeting als voor eene verwensching kon doorgaan.

Hij wierp een stuurschen blik op de alkoof.

— Gij ligt gelijk nog in uw bed, snauwde hij de vrouw toe, en in die woorden lag een lomp verwijt van laiaardij besloten.

De oogen van Boerke Naas tintelden een oogenblik en hij moest op zijne tanden bijten om zich te bemeesteren en dien onbeschaamden rekel niet buiten te werpen.

— Mijne vrouw is eergisteren bevallen, antwoordde hij, op andere dagen zijn wij vòór dag en dauw aan den arbeid.

Signor Contreras gespte zijn degen los en liet zijn zwaar

De Vroolijke Daden

van

KEIZER KAREL

NIEUWE UITGAVE

ANTWERPEN
VLAAMSCH E BOEKHANDEL

— 1912 —